

[Arbejdsministeren.]

taksten sættes i et vist forhold til kedlens værdi i sig selv og vel også i et vist forhold til produktionen. Man har endvidere ordnet det på den måde, at der kun betales gebyrer for hovedsyn, der afholdes, når kedlen tages i brug som ny eller efter en hovedreparation og ellers kun hvert fjerde år efter sidste hovedsyn. For de eftersyn, som arbejdstilsynet i øvrigt foretager til ubestemte tider, betales der overhovedet ikke noget gebyr.

Jeg vil gerne sige videre, at kedelgebyrerne, der var hjemlét allerede i dampkedelloven af 1919, har været revideret i 1951, 1956, 1964 og senest ved bekendtgørelsen af 23. marts 1966. Ved denne lejlighed blev kedelgebyrerne ført à jour tillige med arbejdstilsynets gebyrer for andre i arbejderbeskyttelsesloven foreskrevne prøver og godkendelser af sikkerhedsmæssig betydning.

De pålagte gebyrer for hovedsyn af kedler har altid været fastsat sådan, at de har givet en rimelig, men ikke fuldstændig dækning af arbejdstilsynets udgifter ved dampkedeltilsynet. Her vil jeg gerne tilføje, at de senere års ekspansion i erhvervslivet har givet sig udslag i en stærk forøgelse af arbejdstilsynets opgaver, og da sikkerheden på arbejdspladserne naturligvis ikke må forringes, har det simpelt hen været nødvendigt at foretage en tilpasning af arbejdstilsynets organisation, herunder en forøgelse af tilsynspersonalet, således at tilsynet i størst muligt omfang kan klare de stadigt voksende opgaver. Til belysning heraf kan jeg oplyse, at de samlede lønudgifter til den del af arbejdstilsynets personale, det drejer sig om — ingeniører og tilsynsmestre, som særlig beskæftiger sig med dampkedeltilsynet — er steget fra ca. 400.000 kr. i 1951 til 750.000 kr. i 1964 og knap 1,2 mill. kr. i 1966. Må jeg videre sige, at ved fastsættelsen af gebyrerne for kedeleftersyn har man tilstræbt en dækningsprocent på ca. 75, og da altså omkostninger og lønudgifter fra 1964 til 1966 steg med ca. 60 pct., fandt man det rimeligt efter en drøftelse i regeringens økonomiudvalg i 1966 at forhøje gebyrerne for kedeleftersyn med en tilsvarende procent.

Jeg vil endelig i denne forbindelse sige,

at det er min opfattelse, at gebyrer af denne art såvel som udgifterne ved arbejdstilsynet i det hele taget stort set er en produktionsomkostning, som det vel ikke er urimeligt, at erhvervslivet må bære en del af. Men det bærer altså fortsat den samme forholds-mæssige andel som tidligere.

Vestergaard Poulsen: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Jeg havde ikke regnet med, at der kom stort andet ud af det. Men jeg synes, det er nyttigt, at industrien i hvert tilfælde får klarhed over, hvordan det forholder sig. Det vedkommende eftersyn fandt sted i 1963 og igen i 1967; og der er altså i mellemtiden sket denne voldsomme stigning.

Arbejdsministeren er sikkert enig med mig i, at hverken staten eller kommunierne skal gå foran med forhøjelser. Det ville glæde mig, hvis vi kunne konstatere, at vi var enige derom.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Svend Haugaard* til fiskeriministeren:

„Vil ministeren foranledige en ændring af de bestående bestemmelser for flydetrawls maskestørrelse på vanddybder under 9 meter og en ændring af bestemmelserne vedrørende kravet til vanddybde?“

Svend Haugaard: I fiskeriministeriets bekendtgørelse om anvendelse af flydetrawl deles Nordsøen, Skagerak og Kattegat nord for Aså op i et område, hvor der må fiskes med flydetrawl med maskestørrelse ned til 14 mm. I den øvrige del af vore have samt i bæltet og fjorde skal maskestørrelsen være mindst 18 mm — i begge tilfælde målt med et måleredskab, som er 2 mm tykt, hvilket naturligvis tager noget fra maskestørrelsen. I øvrigt skal vanddybden overalt, hvor flydetrawl anvendes, være mindst 9 m.

Disse bestemmelser giver især fiskerne i Limfjorden vanskeligheder, idet man her har et af de forholdsvis store farvande med ringe vanddybde, og desuden føler man sig forskelsbehandlet, fordi man ikke i Limfjorden må tage den fiskestørrelse, som, når stimerne går ud i Nordsøen, bliver taget uden for Thyborøn.

Det er årsagen til mit spørgsmål om ministerens stilling til en ændring i kravene